

Trò Chơi It's Me

Tôi là một công chức bình thường , chưa vợ.Sau giờ làm việc chúng tôi thường tụ tập bạn bè ăn uống và hàn huyên tâm sự. Chủ nhật , anh bạn Peter rủ tôi và các bạn đến nhà hắn liên hoan. Cuộc vui thật tuyệt. Peter rủ chúng tôi chơi một trò chơi. Tên nó là " It's me. Đó là một cuộc chơi chốn tìm nhưng đặc biệt ở chỗ là chỉ có 1 người trốn và nhiều người đi tìm. Cách chơi như sau: mọi người sẽ bốc thăm một tờ giấy , trong đó sẽ ghi ai sẽ người phải chốn. Người đó được gọi là it' me Không một ai biết anh ta là it's me ngoại trừ chính anh ta Sau đó đèn tắt , it's me đi trốn và mọi người sẽ đi tìm. Người nào nếu chạm được vào ai sẽ phải hỏi "It's me " , nếu thấy người kia trả lời là " Me " thì có nghĩa đó không phải là " It' s me". Khi nào chạm phải ai mà khi hỏi không trả lời thì có nghĩa là đã tìm thấy "It's me". Lúc đó người tìm được sẽ ngồi xuống cạnh It's me và đợi những người khác đến. Người nào tìm đến chỗ It's me sau cùng là người thua cuộc.

Tôi từ chối không tham gia vào cuộc chơi. Mọi người tỏ ra rất khó chịu vì dường như tôi đang phá hỏng cuộc vui hôm nay. Tôi nói: Đây là một trò chơi đáng nguyên rủa. Để chứng minh cho lời nói của mình tôi kể cho họ nghe một câu chuyện.

Hôm đó chúng tôi đến nhà một người bạn - anh Michael liên hoan và cũng chơi trò này. Chúng tôi bước vào cuộc chơi với 12 người. Trong bóng tối những bước chân qua lại , tiếng rì rào to nhỏ , tiếng cười rộn rã... Tôi lần mò trong bóng tối và nắm được tay một người. Tôi hỏi " It's me " và không có ai trả lời Lúc đó tiếng ồn ào rộn lên. Thì ra mọi người đã tìm ra It's me trước tôi. Chúng tôi đi tìm danh và thấy thiếu Robin. Anh chàng này chắc chắn phải đi mua bia cho tụi tôi rồi đây Chúng tôi ngồi đợi 1 tiếng , tiếng nói chuyện ồn ã vang khắp khu nhà. Cuối cùng thì Robin cũng trở về. Đèn bật sang , chúng tôi tiếp tục bốc thăm để chơi tiếp. Tôi để ý thấy mặt Robin tái nhợt , anh ta thì thầm vào tai tôi: Một chuyện kỳ lạ anh ạ. Lúc bọn anh đi hướng đông thì một mình tôi ra phía Tây của khu nhà. Tôi biết là góc đó có một cái tủ - là một nơi chốn rất lý tưởng. Tôi mở tủ , của tay vào trong? và chạm phải một bàn tay con gái. Tôi hỏi " It's me ". Không một ai trả lời. Tôi ngồi xuống bên cạnh cô gái và đợi bọn anh đến. Tôi chờ rất lâu đến khi nghe tiếng ồn ã của bọn anh , thì tôi quay sang nắm lấy tay cô gái đó để rủ đi về. Anh tưởng tượng được không , không có một ai trong tủ cả. Cô ta không thể nào ra khỏi tủ khi tôi ngồi cạnh. Tôi hoảng sợ quá và chạy vội về đây. Tôi đưa Robin. Này cậu định bịa ra trò đây để khỏi mua bia chứ gì. Thôi nào chơi tiếp đi

Lần chơi tiếp theo , khi đèn tắt , chúng tôi lại tản nhau ra để đi tìm It's me Tôi tách ra khỏi nhóm và đi về phía tây của khu nhà. Tôi lần mò đi trong bóng tối được một lúc thì thấy có ánh sáng. Đó là ánh trăng rọi xuống từ cửa sổ phía cầu thang. Qua ánh trăng bàng bạc , tôi nhìn thấy một bàn chân đang thõng xuống.....

Đó là một cô gái khoảng 17 tuổi, cao ,gầy, có mái tóc rất dài Tôi chạm nhẹ vào tay cô gái . Một cảm giác buốt lạnh vuốt dọc xương sống tôi Tôi thì thầm " It's me " . Không thấy cô gái nói gì. Tôi mừng hóm vì mình đã tìm được It's me . Ngồi xuống cạnh cô gái , tôi hỏi "Tên cô là gì ?" Rodonfo - tiếng cô gái trả lời nhẹ như gió thoảng. Sau đó tôi gọi đủ chuyện nhưng cô ta không hé răng một lời nào . Một cô gái thật kỳ quặc . Tôi ngồi được một lúc thì có một bước chân tới . Đó là Jane Chúng tôi phải ngồi nói chuyện với nhau 2 tiếng đồng hồ mà vẫn không thấy một ai tới Đến khi chúng tôi nhìn thấy ánh đèn pin với tiếng chân chạy rộn rập thì Michael đã xuất hiện . " Các cậu làm gì trong xó này đây . Mọi người đã đợi các cậu 2 tiếng đồng hồ rồi " . Có chúng tôi đợi các anh thì có . Chúng tôi đã tìm được It's me rồi . Cô ta ngồi đây này Theo hướng tay tôi chỉ , Michael nhìn vào góc cầu thang .? Làm gì có ai đâu anh bạn , thôi hai người đi về chịu phạt đi . Chính Robin là It's me đây

Quả thật là trong góc cầu thang không có một ai . Tôi đem chuyện này kể với Robin . Anh ta bảo tôi : tôi đã bảo anh rồi mà anh không tin . Có một ai đó đang trêu chúng ta Khi chúng tôi quay về sảnh lớn thì đèn được bật lên . Michael đi tìm mọi người : Đủ rồi , không thiếu một ai , có 13 người cả đấy . Tiếng mọi người lao xao : Này Michael ơi , anh đếm anh hai lần đây à . Chúng ta chỉ có 12 người thôi Michael ngẩn ra một lúc rồi cười : "Chắc tôi bắt đầu già rồi đây ".

Khi mọi người tùm năm tùm ba lại chơi bài thì chúng tôi gọi Michael ra một góc và kể lại toàn bộ câu chuyện. Khi nghe thấy cái tên Rodonfo , mặt Michael biến sắc .? Anh lắp bắp : Đúng rồi , chị Rodonfo có mái tóc rất dài Vừa nãy khi đếm người ,tôi có nhìn thấy một người con gái tóc dài lắm nhưng không nhận ra Hoá ra tôi đếm đúng . " Thế Rodonfo là ai ? " Cả tôi và Robin đều hỏi . " Đó là bạn của chị tôi . Chuyện xảy ra cách đây 15 năm rồi . Khi đó chị tôi và các bạn chơi trò It's me . Chị Rodonfo bắt thăm làm It's me . Trong lúc chạy trốn , chị ấy mở một cánh cửa ở căn phòng phía Tây và lao vào mà không biết đó là cầu thang dẫn đến hầm rượu Chị ấy lao xuống và gãy cổ chết . Chị ấy đã chết rồi "

Và đó là lý do không bao giờ tôi chơi cái trò đáng nguyên rủa này nữa . Không bao giờ.